

holder os orienteret om, hvad der sker på området.

Vi har ikke de store bemærkninger til redegørelsen. Jeg synes, det er udmærket, at vi har fået den, og at den har kunnet debatteres her i dag i al fredelighed.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt starte med at takke for debatten, som jo lidt har afspejlet en frustration over at skulle diskutere et problem, som er ikkeeksisterende.

Når jeg alligevel har ment, det var nødvendigt at få diskussionen, så er det selvfølgelig, fordi en minister altid skal være lydhør over for dem, hvis der fra Folketingets partier skulle komme nogle ideer til ting, der kan gøres på en anden måde eller kan vægtes på en anden måde, end man plejer.

Det er jo rigtigt nok, at vi har snakket meget om flaskehalse i de seneste to år, hvor væksten i samfundet rent faktisk har været ganske høj. Jeg tror egentlig, at det, at vi har turdet sætte emnet på dagsordenen og diskutere det ikke bare på landsplan, men også på amtsplan, altså i regionerne, har betydet, at opmærksomheden er blevet skærpet, og der er blevet iværksat uddannelses tilbud, når man har sporet et eller andet flaskehalsproblem. Det er lige præcis det, der er pointen og det gode i en regionalt forankret arbejdsmarkedspolitik, som er båret af arbejdsmarkedsparterne i meget høj grad.

Jeg kunne sådan have ønsket mig, at nogle af de ordførere, der har været lidt skarpe i tonen, havde haft mulighed for at deltage i den konference, som Arbejdsministeriet og Europa-Kommissionen havde i går i Egtveds Pakhus, fordi der viste det sig faktisk, at man på EU-plan – med generaldirektør Allan Larson i spidsen – havde et meget positivt indtryk af den danske arbejdsmarkedspolitik, netop fordi den sætter fokus både på virksomhedernes behov og på de lediges behov og forsøger at skabe fleksibilitet og dynamik på arbejdsmarkedet. Så der var anerkendende og rosende ord på EU-niveau og det samme fra arbejdsmarkedets parter helt bredt. Der lød både fra kommunal side, fra DA-side og fra LO-side en meget stor og entydig anerkendelse.

Og på det lokale plan er det det samme. Mange ildsjæle har haft mulighed for at få deres kreativitet udnyttet til meget fornuftige, konstruktive beskæftigelsesprojekter, som opkvalificerer, men som faktisk også skaber mulighed

for ordinært arbejde efter en jobtræning og en uddannelse. Man kan jo overveje på den givne foranledning, om man skal lave en sådan konference løbende, så man kan få en lidt bredere viden om, at der faktisk er almindelig anerkendelse af den danske model og af arbejdsmarkedspolitikken som sådan.

Hr. Jens Peter Verner sen fokuserede meget rigtigt på virksomhedernes ansvar for at få lavet uddannelsesplanlægning, personaleplanlægning, for det er jo dybest set det, der er forudsætningen for, at det offentlige uddannelses-system kan bruges bedst og mest rationelt.

Jeg tror, det var hr. Lars Løkke Rasmussen, der sagde, at der er nogle virksomheder, der ikke kan få arbejdskraft. Nu har vi jo den procedure i AF, at hver gang man hører sådan en historie, så kontakter man vedkommende virksomhed; og hvad opdager man så? Man opdager en gang imellem, at virksomheden ikke har henvendt sig dér, hvor man rent faktisk kan få formidlet arbejdskraft, nemlig i arbejdsformidlingen. Det er den ene observation. En anden observation er, at virksomheden fra den ene dag til den anden vil have en medarbejder med nogle meget specielle kvalifikationer, som man ikke kan udstyre en ledig med fra den ene dag til den anden, altså et klart virksomhedssvigt.

Det kan være årsagen til, at der er nogle virksomheder, der en gang imellem ikke lige kan få den arbejdskraft, som de står og mangler her og nu. Hvis man nu havde tænkt sig om, hvis man nu havde haft det som en virksomhedsstrategi at lave uddannelsesplanlægning, lave personaleplanlægning, ja, så ville man jo relativt hurtigt med et meget decentralt uddannelsessystem have kunnet få udstyret de ledige med de nødvendige kvalifikationer, så vi helt kunne undgå, at nogle virksomheder kommer på den og ikke kan få lige præcis den arbejdskraft, som virksomheden har brug for.

Det forekommer mig at være noget dobbeltmoralsk, at hr. Lars Løkke Rasmussen på den ene side er så omsorgsfuld over for virksomhedernes behov, der skal tilgodeses her og nu, og samtidig fritager virksomhederne for deres ansvar over for personaleplanlægningen, over for uddannelsesaktiviteten. Det er sådan, jeg hører hr. Lars Løkke Rasmussen.

Så siger hr. Lars Løkke Rasmussen også: Jamen der er en manglende mobilitet, og de dér mobilitetsfremmende ydelser, der administreres af Arbejdsministeriet, har jo været en fallit.